

U VIGNÀNU

Ru' fiurèdhi
ê lati rô 'ccàgghiu
ansìgnunu u purticatu ri fierru
ddha 'n funnu â vanedha
e ntô bbàgghiu 'nthrasiennu
'n facci na scala: Setti scaluna!
U primu tunnu ntagghiātu ri timpa
ammīta cu trasi.
I siei squathriāti ppi lluòngu
acciànunu
rrarènti rê casi ssa sorti 'i vigniànu.

Iu, ri sira - mamoria - cciâ-cciànu
e ppi mmia, unu, 'm pinsieru, si ferma
jànzi torna nnarrièri
e addhuma - na vamm...ppa! - a ciancàta
cristiani e 'rimaluzzi, ri vita com'era:
Cu ciama cu rispunni a la vuci
cu tira jàcqua rà sterna
cu 'rricògghi fraschi ppô luci
cu conza e rizzetta
prestu a li voti ca çiovi
e ccu addhuma a lùcèrna nto menthri ca scura.
U cani pìeri pìeri ca trippa
aruci ccu-ll'uòcci cci parra ccâ cura.

Ancora cièrcu
ntê valati ri pici li pupi
ri na manuzza stampati ccô ggessu e u cravùni:
Orlandu ccâ spata ca vinci i nnimici
ccu Angelica bbedha
e i palatini ntê vosca 'n cerca rô ddhràu...
E ccièrcu:
ma u tiempu, piatùsu, mi torna vacanti a manu
vacanti u cianu
e mi cunta rà scupa ca sciùscia
e a raspa ca ciovi
e ora
ca u ggessu mi tingi stizziati i capidhi
e u cravùni tanticcia ca 'rresta
ri niuru u cori.